

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 23592/2023
22.02.2024. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранка Станића, председника већа, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Синиша Новаковић адвокат из ..., против тужене ББ из ..., коју заступа пуномоћник Драган Миљеновић адвокат из ..., ради исељења и испражњења непокретности, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 864/23 од 25.05.2023. године, у седници већа одржаној 22.02.2024. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ ревизија тужиоца па се пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 864/23 од 25.05.2023. године **ПРЕИНАЧАВА**, тако што се **ОДБИЈА** жалба тужене и потврђује пресуда Основног суда у Новом Саду П 7715/22 од 20.12.2022. године,

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу плати трошкове ревизијског поступка у износу од 18.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема пресуде, под претњом принудног извршења.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П 7715/22 од 20.12.2022. године, усвојен је тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиоцу преда у државину први спрат породичне стамбене зграде корисне површине 220.00 м², која се налази у ..., ул. ... бр. ..., парц. бр. .../..., к.о. ..., л.н. бр. ..., слободан од свих лица и ствари, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, као и да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 101.300,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до коначне исплате, у року од 15 дана под претњом извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 864/23 од 25.05.2023. године усвојена је жалба тужене, па се пресуда Основног суда у Новом Саду П 7715/22 од 20.12.2022. године, преиначава тако што се одбија тужбени захтев којим је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу преда у државину први спрат породичне стамбене зграде корисне површине 220,00 м², која се налази у ..., ул. ... бр. ..., парц. бр. .../... к.о. ..., л.н. бр. ..., слободан од свих лица и ствари, у року од 15 дана од дана пријема пресуде, и обавезује

тужилац да туженој на име трошкова парничног иоступка исплати износ од 80.450,00 динара, у року од 15 дана под претњом извршења. Обавезан је тужилац да туженој надокнади трошкове другостепеног поступка у износу од 21.800.00 динара, у року од 15 дана под претњом извршења.

Против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 864/23 од 25.05.2023. године, тужилац преко пуномоћника из реда адвоката је благовремено изјавио ревизију из свих разлога предвиђених чланом 407. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао побијану другостепену пресуду у границама прописаним одредбом члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...са изменама) и утврдио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији се не наводи које су то друге битне повреде учињене, које би биле од утицаја на законитост и правилност пресуде.

У поступку је утврђено да је тужилац уписан као власник у 1/1 дела породичне стамбене зграде бр. 1. површине у габариту 87м², корисне површине 220м², грађевинске површине 264м². По+Пр+1 изграђеној на кат. парц. бр. Тужилац је власник предметне некретнине постао по основу уговора о доживотном издржавању од 29.05.2020. године, који је закључен између ВВ, као примаоца издржавања и тужиоца, као даваоца издржавања и његове супруге ББ, као даваоца сагласности. Тужилац са породицом живи у приземљу ове куће у коју се уселио када је његова мајка отишла у болницу марта месеца 2020. године, како би бринуо о оцу.

Тужена је супруга сада пок. ГГ, брата тужиоца, који је преминуо дана 01.02.2019. године. Тужена је након смрти свог супруга остала и даље да живи на спрату предметне куће, до једног јутра када није успела да откључа врата јер је тужилац заменио браву, након чега су се односи парничних странака пореметили и од марта 2020. године, тужена не живи у предметној кући. Тужена је у априлу 2020. године донела тужиоцу кључ од куће, узела неке ствари, након чега је неколико пута долазила да узима ствари из куће. Тужена је своје личне ствари и личне ствари своје деце изнела из куће а остале ствари: намештај, технику, супругов алат, бицикл тужене, веш машина и остало покућство, односно све што је стекла са пок. супругом и преостале личне ствари које није изнела су остале на спрату куће. Тужена има кључ од стана на спрату који јој је по привременој мери предао тужилац, након чега је тужена у марту 2021. године заменила браву, због чега је тужилац поднео тужбу за сметање државине у ком поступку је издејствовао од тужене примерак кључа у марту 2021. године, када је тужена тужиоцу предала дупликат кључа, тако да тужилац поседује примерак кључа од спратног дела куће, а туженој је остао један примерак кључа. Тужена је у предмету Основног суда у Новом Саду П 14505/21 предала кључ тужиоцу тако што га је однела у адвокатску канцеларију.

Тужена повремено одлази у стан на спрату куће, с тим да у њему не станује јер се плаши за своју личну безбедност и безбедност своје деце. Тужена и њене ћерке ДД и ЂЂ живе код сестре тужене.

Тужилац има кључ спратног дела непокретности, али ни сада не користи спрат куће јер се у њему налазе ствари тужене.

ЕЕ мајка тужиоца и свекрва тужене је преминула 10.04.2020. године.

Ћерке тужене су поднеле Основном суду у Новом Саду тужбу заведену под бр. П 19854/21 ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању и утврђења брачне сутековине против тужених ВВ, АА и ББ у ком поступку су тражиле да се утврди да је ништав уговор о доживотном издржавању од 29.05.2020. године и да не производи правно дејство, као и да су непокретности, између којих је и предметна непокретност брачна сутековина ВВ и његове покојне супруге ЕЕ. Иза пок. ЕЕ води се оставински поступак који је од стране Основног суда у Новом Саду поверен јавном бслежнику Николи Орловићу.

Из утврђеног чињеничног стања даље произилази да су тужена и њен сада покојни супруг са својом децом живели на спратном делу непокретности чији је уписани власник био ВВ, свекар тужене, а отац тужиоца АА. Тужилац је у међувремену закључио уговор о доживотном издржавању са својим оцем и постао власник предметне непокретности. Како је предметна непокретност стечена током трајања брака ВВ и његове супруге ЕЕ која је преминула 10.04.2020. године, ћерке тужене су покренуле парницу ради утврђења ништавости уговора о доживотном издржавању и утврђења брачне сутековине ВВ и ЕЕ, између осталог и предметне непокретности, а против овде тужиоца, свог деде ВВ и ББ.

Имајући у виду наведено, и неспорну чињеницу да тужена није у искључивом поседу предметне непокретности већ да и тужилац поседује кључ од исте, другостепени суд закључује да су парничне странке у судржавини непокретности, односно тужена има право на судржавину предметног дела непокретности заједно са тужиоцем, те постављени тужбени захтев тужиоца није основан. То са разлога што су ћерке тужене законске наследнице покојне ЕЕ по праву представљања иза свог покојног оца, те до тренутка расправљања заоставштине тужена са својим ћеркама има право судржавине са тужиоцем на предметној непокретности.

Другостепени суд даље закључује да тужена и њене ћерке које су током поступка постале судржаоци моментом предаје једног кључа тужиоцу, а сходно члану 73. Закона о основама својинскоправних односа постале судржаоци у тренутку отварања наслеђа без обзира на то када стичу формално власништво на ствари и сходно томе имају право судржавине са тужиоцем на предметној непокретности све до разрешења спорних односа између странака у парничном поступку пред Основним судом у Новом Саду, односно до расправљања заоставштине иза покојне ЕЕ. На основу наведених разлога преиначена је првостепена пресуда и одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца.

Према оцени Врховног суда, побијана пресуда Апелационог суда у Новом Саду Гж 864/23 од 25.05.2023. године, донета је погрешном применом материјалног права, што се основано у ревизији тужиоца истиче.

У поступку је утврђено да је тужилац власник предметне непокретности по основу Уговора о доживотном издржавању што је и уписано у регистру непокретности надлежног РГЗ. Тужена своје ствари држи у наведеној непокретности тужиоца, где повремено долази.

Предметна непокретност, према стању у списима није предмет оставинског поступка иза смрти ЕЕ, јер је као што је неспорно утврђено, предметну непокретност отац тужиоца пренео на тужиоца, који је укњижен као власник непокретности. Да би ћерке тужене имале суддржавину на непокретности, како то закључује другостепени суд, непокретност би морала бити у оставинској маси оставиоца ЕЕ, тако да сада не постоји основ државине или суддржавине од стране ћерки тужене. Чињеница да је покренут поступак за поништај уговора о доживотном издржавању не значи да постоји основ за државину. Чак и у ситуацији да ћерке тужене имају суддржавину на предметној непокретности, оне не би самостално а без сагласности тужиоца, могле дати туженој да исту користи.

На основу свега изложеног, Врховни суд налази да је правилан закључак првостепеног суда да се у конкретном случају ради својинској тужби (actio rei vindication) којом тужилац тражи заштиту својинских права. Тужилац као власник непокретности може тражити да му се ствар преда у државину у свако доба, од сваког лица, па и у конкретном случају од тужене, која нема правни основ за коришћење непокретности, све то на основу одредби члана 37 у вези са чланом 3 Закона о основама својинскоправних односа.

То су разлози на основу којих је Врховни суд применом процесних овлашћења из члана 416. Закона о парничном поступку, усвојио ревизију тужиоца и одлучио као у ставу првом изреке пресуде.

Тужиоцу сагласно одредби члана 154. Закона о парничном поступку, припада право на трошкове ревизијског поступка који су опредељени у трошковнику и то износ од 18.000,00 по АТ на име састав ревизије, док други трошкови не припадају јер нису ни опредељени, па је у том делу захтев неуредан. Стога је одлучено као у ставу другом изреке применом одредбе члана 165. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Бранко Станић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**